

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 100 af 14. April 1937 om en fællesskommunal Udligningsfond.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1810; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 133).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagenes Paragraffer, det stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Edvard Sørensen): I det Udvalg, der har været nedsat i Anledning af de tre foreliggende Lovforslag, har der været drøftet forskellige Spørgsmaal, som er omtalt i Betænkningen, tillige med enkelte Spørgsmaal, som ikke er omtalt i Betænkningen. Der er i Udvalget foretaget en Drøftelse af de i Lovforslaget oprettede Bestemmelser om Forsørger- og Børnefradrag, og Stillingen er den, at Udvalget ikke paa nuværende Tidspunkt vil stille Forslag om Ændringer i Reglerne om Børne- eller Forsørgerfradrag; men man har været inde paa Tanker i den Retning og har i særlig Grad peget paa det ønskelige i en særlig Aldersgrænse med Hensyn til Børnefradraget, hvor Uddannelsesformaal taler derfor, og man har i Samraad med Finansministeren henstillet, at Spørgsmaalet om Forsørgerfradrag drøftes i Skattekommissionen og eventuelt føres frem til en Løsning, idet det er Udvalgets Opfattelse, at de nuværende Fradrag bør forhøjes, hvilket Finansministeren har erklæret sig enig i.

Et andet Spørgsmaal, man har drøftet, er Spørgsmaalet om, hvorvidt den Bemyndigelse, der nu gives København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner til at sætte Hustrufradraget op i samme Højde som for Statens og for Udligningsfondens Vedkommende, ogsaa skulde gælde for de øvrige Kommuner. Paa Baggrund af Indenrigsministerens Udtalelse ved Forelæggelsen her i Tinget maa man ogsaa forstaa det saadan, at det er Ministerens Agt at føre en Forhandling om disse Problemer med de kommunale Organisationer, ligesom der er foretaget en Forhandling for Københavns, Frederiksbergs og Gentoftes Vedkommende, og paa Baggrund af disse Forhandlinger fremsættes et Forslag paa Linie med det, der nu bliver gennemført for København, Frederiksberg og Gentofte. Udvalget forudsætter, at en saadan Forhandling finder Sted, og

heri erklærede Finansministeren sig enig med Udvalget.

Endvidere har Udvalget drøftet Spørgsmaalet om at foretage en betydelig Forhøjelse af de Beløb, der ifølge Skatteloven ikke skal opkræves, uden at Udvalget dog har taget endelig Stilling til dette Spørgsmaal.

Man har ogsaa været inde paa det Problem, der har været rejst i den senere Tid, om Hustruens Medunderskrift paa Selvangivelsen, og Udvalget er klar over, at dette vistnok maa overvejes yderligere, inden man skrider til at fastsætte, om det skal være en Pligt eller en Ret for Hustruen, og om det skal gælde alle eller kun gælde i de Tilfælde, hvor Hustruen har egen Indtægt, enten Arbejdsindtægt eller Indtægt af Formue. Man har altsaa i Udvalget været opmærksom paa Spørgsmaalet, og vi maa saa se, hvad Tiden kan bringe paa dette Omraade.

Et Flertal, Venstre, Det radikale Venstre, Socialdemokratiet, og jeg vil gerne tilføje — det staar nemlig ikke i Betænkningen, og det er en Fejl — Danmarks kommunistiske Parti, indstiller de tre Lovforslag til Vedtagelse uforandret, og jeg vil gerne paa Flertallets Vegne anbefale Vedtagelsen.

Aksel Møller: Som det ogsaa fremgik af mine Bemærkninger ved første Behandling, har den Omstændighed, at vi var i Tidsnød med Hensyn til disse Lovforslag, gjort, at der ikke kunde blive Tale om Forsøg paa at faa de Synspunkter, som jeg for mit Vedkommende fremførte, udtrykt i Ændringsforslag til Lovforslagene. Paa Grund af den manglende Tid er der altsaa fremkommet en Betænkning, som er karakteristisk derved, at den rummer nogle Løfteparagraffer eller i hvert Fald nogle Anvisninger for Skattekommissionen om, hvilke Opfattelser og Synspunkter der gør sig gældende i dette høje Ting ved Behandlingen af disse Lovforslag.

Det, som for os er det væsentligste Punkt ved Behandlingen af Lovforslagene, er Bestemmelsen om Hustrufradraget. Jeg tror, det fra alle Sider i Udvalget blev erkendt, og jeg tror ogsaa, det vil blive erkendt i det høje Ting, at man ikke kan tale om Begrebet Retfærdighed i Forbindelse med Lovforslaget om Paaligning af Skat til Staten, heller ikke i Forbindelse med den Form, som nu har samlet et overvældende Flertal i dette Ting. Retfærdighedssynspunktet er vi vist temmelig enige om finder ikke Udtryk, saa længe der ikke tages Hensyn til de andre Kategorier af